

PETRŐCZI ÉVA

Nagymama keze

két Margit emlékére

Három hűséges nemzedék
fiókjaiban lappangott Gyomán
ez a kép, felidézve azt a pillanatot,
amikor 1933 távoli nyarán
Tardos ügyvédék kertjében
összejött az ifjú Fischer Annie-val
megkoszorúzott, és jócskán
zenebolond társaság.
Igen. A nemrég
baráti kézzel retusált,
nyúzott-tört fotográfia
mára kész zenetörténeti ritkaság.

De nekem mégis mást jelent:
kinccsel felér a látvány,
hisz ezen a Barta Margit (Majsi!)
őrizte képen láthattam meg először
nagymamám, Vaniss Margit
eddig csak legendákból ismert ifjú ujjait,
ezt a nagyapám, Péter vállán
könnyedén repdeső, gyakorta
billentyűkre szálló, tíz,
szépséges, hófehér lepkét.

A gyerekkori esték
(épp öten laktunk egy szobában,
a *burzsuj* zongoráról meg szó se essék!)
álom-hozója lett ez a két,
régem még lepke-szép kéz,
igaz, akkor már
sötétbarna foltokkal pettyezetten,
és időjóslo fájdalom-göbökkel.
Bár itt körözne,
csak egyszer, fölöttem.

